

FIOLIN: Øyvind Staveland er den fødte underholder i Vamp-bandet. **Foto:** Elise Marie Adamsrød

Vakker Vampoesi

Med stor innlevelse tok Vamp oss inn i lydlandskaper som gikk fra skjørt og vakkert, til rock 'n' roll og eksperimentell støy. På grensen til rockepoesi.

Vamp ga ut deres elevte album, «st.mandag» i fjor, og med den har Vamp fått tre nye medlemmer som drar ned snittalderen en del. Paul Hansen (28) har fått vokalistjobben til Vidar Johnsen, og det ikke uten grunn. Han er den første som trår på scenen på denne konsertkvelden i Mo i Rana. Som en liten introduksjon til det nye, går han fram alene med gitaren og synger med en fantastisk stemme. Han er helt stø på sitt instrument, og synger med ektefølt innlevelse, noe som kommer ekstra godt fram på de rolige sangene. «Denne uro» var en av sangene som satte inntrykk på grunnlag av vokalistens prestasjon.

Vamp er som før, men kanskje enda bedre. De blander i genre, og lager noe eget. Her møter fiolin elbass, rockeelementer møter folkemusikk. Musikken blir til indre bilder når det flotte scene-lyset blir blått, fløyten lokker oss til norske daler og fjell, og koringen løfter oss til et drømmelandskap. Det er lett å bli poetisk i det hele.

Lyseffektene understreker musikken godt, og lager stemningsskifter fra isblått til sommervarmt. Det at bandet ikke har opphold mellom hver sang, men ofte går fra den ene sangen og over i den andre, gjør også sitt til kjappe stemningsskifter og en

SAMSPILL: Den nye vokalisten Paul Hansen og Thorbjørn Økland var, sammen med resten av bandet, viste seg som proffesjonelle musikere på konserten i Kinoteateret.

konstant opprettholdt energi.

Publikumet ga bandet god respons. De var lydhøre, men sparte heller ikke på applaus mellom sangene. Da det nærmet seg slutten av konserten, framførte de den selvfølgelige «Tir nå Noir». Bandet advarte oss på forhånd at sangen ble spilt fordi bandet ikke ønsket sure tilbakemeldinger fra publikum, for etter én konsert uten den velkjente hiten, erfarte de at det endte i nettopp det. Sangen blir ikke framført med like stor innlevelse som de andre, og den drøvtygges ennå en gang. Må man, så må man.

«Månemannen» blir derimot en dose energiinnspøyning etter nedturen. Øyvind Staveland hopper og spretter med fiolin sin, og han gleder seg kanskje til å spille solopartiet på denne sangen, for der har de innført noe ikke så Vampsk. Den elektriske fiolin vrenses og skaper et støybilde med enorm lyd. Øyvind spiller lidenskapelig, og tar etter hvert med seg trommene. Det spilles så hardt og

brutalt og samtidig så taktfast at det føles som en vegg av lyd møter publikum. En mektig avslutningssang før ekstranumrene.

Denne konserten viser at de er utrolig gode musikere, uansett alder. De sjonglerer mellom spennende instrumentføringer som trompet, minipiano og munnspill. Øyvind er den største underholderen på scenen, der han enten danser av gårde med fiolin eller kommer med korte, humoristiske kommentarer mellom sangene. De er alle samstemte til hver siste tone, og på den siste sangen, Vise om Sorgen, synger de a capella 6-stemt, som avsluttes med snert, uten en eneste etterløser.

Elise Marie Adamsrød

Vamp
Sted: Kinoteateret,
 mandag kveld
Publikum: ca. 420

